

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. 8899

Title कुल दीपिनी

Author x

Extent १८ Age x

Subject तन्त्र मु.

कलदीपिनी

धध११

५५॥

F. = 18

x

आजगनाथ मीश्रस्य पठनाथः

॥ पंडितदीननाथजिरथ रत्नालस्य
॥ पुस्तकमिदं कुलदीपिन्नाः अष्टा
॥ दशपुस्तकपत्रालि अष्टादश ॥

कुल
दीपनी

॥ श्री० नमः परदेवताये ॥ श्रुतदेवि प्रवक्ष्यामि प्ररं ब्रह्म सुनिश्चितं ॥ जानगस्य न

भावाभावरविवर्जितं ॥ समभानप्रभावेन यदुष्टं यथा मिते ॥ ध्यानयोगेन मनसा त
श्रुतपार्वती ॥ अशंमध्ये वसेद्युन्यैश्च मध्ये च वायवः ॥ वायुमध्ये च देवेशि
निरुपितं ॥ तेषां मध्ये च ॥ सेज्योतिस्तन्मध्ये परमं पदं ॥ सूत्रं तु राक्ष
समं परं ॥ तद्धृत्तु रिखासूक्ष्मासा भवेत्सुंदरी शुभा ॥ एकात्मिकं बिंदु
क्षमं ॥ सुष्ठु ज्ञांत गीतासूक्ष्मा मेवं भूतं विचिंतयेत् ॥ विध्युदनलसंक्रां
तं ॥ परापरसमायुक्तं निराकारं निराजयं ॥ आपंचापलर्यभार्यैश्च न्यक्ष्यक्ष्य
जयवायो च वायूनां ध्वनौ ध्वनिं समपेयेत् ॥ सर्वतुल्योतिराक्षरां जयभार्यैः स
तैः ॥ सूत्रमध्ये परिसृज्य सूत्ररूपां परां यजेत् ॥ प्रवृत्तिर्धाति परमा परमं तं नि
एकमासीत्परं ब्रह्म सूक्ष्मं नित्यमतींद्रियं ॥ शक्या विना शिरः सूक्ष्मनाम ध्याम
व्यते ॥ न संतियन्न देवेशि जातिरूपा दिक्ष्मना ॥ एकाग्रपरं तं ब्रह्म सर्वरूपी तं

समरसोपमं देवि यो मातितः परंपरं ॥ शून्योऽहं शून्यमध्यस्थं निर्वीक्षणं परमं परं ॥ अ
 द्वैतं निर्गुणं नित्यं सर्वमायाविवर्जितं ॥ नाहो न रात्रिर्नाहं न पृथ्वी माशी तमो ज्योति
 रनून्नवान्यतः ॥ श्रोत्रादिवुध्यानुपलभ्य मैकं ॥ प्राधानिकं ब्रह्म पुणं सदा शीतः ॥
 च कोद्यं शनक्तं शृण्वी विषते तु स्वरूपिणी ॥ एषा सा परमा शूद्रमा शूद्रो नान्यतः स
 युता ॥ इदं तमो मयं सर्वमासीत् दुर्बलवर्जितं ॥ अप्रज्ञातमनेष्टं च प्रशुप्तिवसर्व
 तः ॥ इति शक्तिः प्रेरितसोऽहं स्यामिति यो नमना ॥ आविराशीदतः शून्ये स्वप्रकाशम
 यं महत् ॥ नैकाकीरमते ब्रह्म रहस्यमिति यितमनः ॥ शक्तिर्वीमशरीराद्यंति जः प्र
 कृतिरुत्थिता ॥ आशीच्छक्तिस्ततो नाहो नाहं द्विंदुः समुद्रवः ॥ विंदोश्चात्मा म
 हादेवि अहंकारस्त्रिधा युतः ॥ आत्मजोनिः समुद्रतमनः ॥ खं वीजरूपकं शून्या
 दायुस्ततो बह्विस्तस्माच्चापं स्ततो मही ॥ प्रकृतेः पुरुषश्चैव कालोऽपि न मुहुः मु
 हुः ॥ अंग्रे रिव वरुणा स्थलादजसं विंदुतो गता ॥ स्वप्रधानस्वरूपेण संसारार्थं प्रवर्तते भोगा
 धं प्राणिनां चैव सद्यः शरीरेषु वर्तते सैश प्रवर्तितरूपा सद्यर्थं भिन्ना तां गता ॥ अदेहास

कुलदी
पीनी

2

वदितेषु मनोविंदुश्च तन्मया ॥ च मूलाक्षरे व्योमं स्थलसूक्ष्मचराचरं ॥ अक्षरैः स
दसद्यासंक्षिप्तदक्षरैर्विना ॥ पावन्तिः शब्दो प्रमृष्टो च लः परमेश्वरी ॥ तावन्तै
पाक्षरं प्रोक्तं उक्ते प्रत्यक्षमाश्रयः ॥ तस्मात्समुद्रवंत्रमृत्तमहाविकुशिरादयः ॥ सो
ध्यायशरीरात्ता शिवशक्तिसाध्याः प्रजाः ॥ यः पुनः प्रवृत्तिः सर्वेषु रूपेषु च विराजे ॥ स
एव सर्वभूतात्मानरस्य निधीयते ॥ मनोविंदुर्व्योमो ज्योतिः स्तोत्रं यस्य स जह ॥ तो
यादाधाराशक्त्यो सादधे निजमायया ॥ भ्रामन्नलास्वरपासा आपो यो निष्ठु संस्थिता
ता सुबीजं प्रथमतः स सज्ज परमेश्वरी ॥ तदंममवैमं सहस्रांशुसमप्रभं ॥ तदंम
ध्ये स्वयमेव विष्णुर्ब्रह्मस्वरूपः ॥ जलाधारं तु मृत्पातं ब्रह्मांडाधारं च ज ॥ यत्का
रणं जलाधारो मंत्रविद्याक्षरात्त्वितः ॥ यदुत्तं तु पाथानिद्याशक्तिराद्यामने सि
धे ॥ मंत्रस्य कारणं देवि शिवाभ्यां मंत्र उच्यते ॥ स मध्ये परित्यज्य सूत्ररूपां परां ॥ २ ॥

कुलदी
पीनी
मि३

तो ५

स

यजेत ॥ एवं ध्यात्वा माहादेवि साधको मरणं त्यजेत् ॥ मुक्तिमुक्तिं तरेत स्य मम ह
 ज्यो भवेद्दुवि ॥ द्रवितं परमं त्रसु योगं श्रुत्वा वरानने ॥ सुष्ठु स्नात्वा धिसंस्थाने ॥
 पद्मानां यथा कृमात् ॥ आधाराख्यं उदस्थाने द्वांगुलोपरि संस्थिते ॥ वासांत वर्ण
 संयुक्तं रक्तवर्णं चतुर्दलं ॥ लिंगमूलं माहापद्मं स्वाधिष्ठानं तु पृथक् ॥ वादिष्ठांतं तु
 मां ५ संयुक्तं नामौतु मणिपूरं ॥ उदिता न्वित दलैर्ध्वजैश्च दशभिर्भुजैः ॥ हृदये वा
 दरादलं अनाह तसरोत्तमं ॥ प्रादिष्ठांतान्वितैर्देवित त्रहाट्र संनिभं ॥ ददेशे वि
 शुद्धाख्यं निर्मलं गगनां वुजं ॥ अत्रारादि स्वरोरेतं दलैः षोडशभिर्भुजैः ॥ आज्ञानाम
 भुवोर्मध्ये च चंद्रोदयं पुरं ॥ हृदाध्यक्षं संयुक्तं निर्मलं सुमनोहरं ॥ पंचभूतानि
 देवेशि पृष्ठं मानसमीरितं ॥ पद्मचक्रं पुष्पितान्येवं क्रमात् ॥ हृदि विचिंतयेत् ॥
 आधाराख्यं मूलचक्रं अतिरक्तं चतुर्दलं ॥ तन्मध्ये संस्थिता योनिः ॥ तन्मध्ये
 लिंगमुत्तमं ॥ मध्ये लिंगं सरंध्रं तु पश्चिमाभिमुखं प्रिये ॥ एवं सर्वेषु चक्रेषु शक्ति

कुल
दिपीनी

कुल
दिपीनी

५

॥ ३ ॥

रुद्रं विचिंतयेत् ॥ आधारे रुद्रदेहे वक्त्रोर्मध्ये विशिषतः ॥ स्वयंभुवं प्रालिङ्गं तथै
वेतरसंजकं ॥ लिङ्गत्रयं महेशानि प्रधानानि विशिषतः ॥ कुलकुंडलिनीशक्तिर्मूला
धारे व्यवस्थिता ॥ प्रभुपुंजगकाराश्च वलयाचिता ॥ शैवसर्वस्वरीनिष्पा
तडियुं जलिकाप्रता ॥ सुसुम्नावर्त्मरंध्रं यमुखेनावृत्तसंस्थिता ॥ इमं ध्यात्वा महा
देवि साधको मरणं त्यजेत् ॥ कमलासनमाशीनोऽमज्जुकायं शिरोधर ॥ मेरुदंडस्थि
रंकत्वानाशालोकणोत्तरः ॥ पद्मासनं समारम्य गुरुमाकुंचयेत्तदा ॥ ऊच्यते ये
कुंडलिनीशक्तिः षट्पदं मेरुतः ॥ सुसुम्नारंध्रमार्गेण मारुतं पूरयेत्तदा ॥ सह
आरं महापद्मं स्वेतवर्णमधोमुखं तन्मध्ये पूरयेत्तत्पूणं यद्रुविंशधामयं ॥
तन्मध्ये पूरयेद्देवं जगत्साक्षिनमव्ययं ॥ स्वेतस्वर्णमहामैत्रं ज्योतिरूपं शरांशि
वं ॥ तेन संजो जयेत् ॥ कुलकुंडलिरूपधारिणी ॥ क्षिररंध्रप्रबंधेन लोहितमूलासु
नालशं ॥ तत्संगमोत्तवसुधाधारानि परमेश्वरि ॥ तर्पयेत्सप्तस्नानतत्र
देवान् देहगतानपि ॥ सप्तस्तंभो गिनीयकं मातृकामंडलं तथा ॥ स्वयं यत
तसुधाधारे मंदिरा मत्मानसा ॥ आनिय कुंडलिनीशक्तिं पुनराधारं पंकजे ॥ ३ ॥

स्थापयेन्मध्यदेशे तु ध्यात्वेवं साधकोत्तमः ॥ जीवन्मुक्तो न वेत्ति ^{सुखं} मम तुल्य
 पराक्रमः ॥ आधावेकांगुलादुर्ध्वमधोमेकांगुलं ॥ एकांगुलं तु तन्मध्ये च
 तुरस्त्रं त्रिकोणं ॥ तन्मध्ये तु शिवस्थानं तत्प्राङ्मुखं सन्निभं ॥ बंधूकपुष्पसंका
 शं तद्विंदुरवि ^{वि} ॥ सप्तायिरस्मिन्नियुक्तं कालाग्निरूपगर्भकं ॥ आदि
 कारपर्यंतं कलादशसमन्वितं ॥ अयमग्निसमुद्दिष्टः सूर्यश्च कथयामि ते
 नानि देशे महाज्ञागे मध्यमा मूलमुत्थीते ॥ सिंदूरसन्निभं बीजं यवाकुसुम
 सन्निभं ॥ रवितत्रैव घानीयात्कलाद्वादशसंयुतं ॥ कंठाद्यं द्वादशं बीजं यज्जंयु
 ग्मं सुरेश्वरि ॥ तन्मध्ये सपरार्द्धं तु ऊर्ध्वं द्वादशसंनिभं ॥ रजशक्तिर्महानागरवि
 वायुस्थीरं रजः ॥ सिरे बिंदुरिति ख्यातो मनश्चंद्रप्रकीर्तितः ॥ आदिर्निजः
 क्मनि च गरलं च तन्निधिं ॥ आदियंद्रो महाकाशं निजयंद्रो मनो न वेत्
 ऊन्मनि प्राञ्चं दृश्यं निद्रायंद्रं विकशिनी ॥ सर्वयंद्रमयोजो जीध्यानयंद्रं
 सप्तम्यसेत ॥ तालमूले स्थितश्चंद्रश्चैव रश्मिकलयायुतः ॥ अहर्निशं तु धारयन्

कुवदी
पीती

संय
६

सुधावर्षत्यधोमुखं॥ सयंद्रोद्विविधोवापिपीयूषंविंदुरेवय॥ अपानियमहाशक्तौ
 शितरक्तं पतेत्सदा॥ तरलंतुमहादेवि विंदुवर्णोऽरुहृतं॥ सविद्विंदुविधोज्ञेयः पुरु
 षो वनिता नवः॥ पांडुरं विंदुरित्युक्तं लोहितं वनिता नवः रजो विंदु समा युक्तो वंदु
 सूर्यसमागमौ॥ रजो विजो समौ कृत्वा कूटस्थं रजो जीवयो॥ ईमौ यंद्रे सूर्यस
 मौ कृत्वा किंतु वदामि ते॥ ऊर्ध्वं मे द्वादधो नो नौ देह मध्ये न वांगुलं॥ यतुरंगुलमु
 माया मंत्रयथा विधिः॥ कुक्कुटं उवहाकारं त्वगस्थिपरि नृषितं॥ तस्माद्
 जेद्विचं सर्वत्रैलोक्यं शयरायरे॥ किमि किं टप तं गं जीवस्थावरजंगमाः
 कृत्यद्यं ते विलियं ते शलिले विंदुवो यथा॥ गुह्ये नो वा श्रवामूर्खे पंडितो गुरु
 वोपि वा॥ सर्वे ते प्रत्ययं जातिवहिरुग्यां त्रिनम्रया॥ यथाही पस्तयो देहो यावहात्मा
 यवास्थितः॥ गते वा यौ न देहस्याचरी र्णष्टयेष्टता॥ न केयित्प्रति पद्यं ते विषयाज्ञा
 नतोहितः॥ पदी पद्विवचनैः तं प्रा^{लक्षणं} समन्वितं॥ तस्योत्पत्तिं सरीरेषु^{लक्षणं} वि
 यतलोचने॥ स्थावरे जंगमे ये वलतायां पादेषु विषुय॥ एकी नूतं यथा कोशशरीरं

कुवदी
पीती

जायते तथा ॥ पद्मं सप्तदलं यत्कंपमानं द्वादशांगुलं ॥ तस्य मध्ये गते वायो त
 रागर्जप्रजायते ॥ वासयकं नवेनारीहस्तिने पुरुषोत्तम ॥ वामा गतिश्चतुर्वक्त्रं
 द्विवक्त्रं दक्षिणा गतिः ॥ एकी नवेद्यदाकार्या तदा ॥ वं प्रजायते ॥ कल्लोलं यै
 वरात्रे ॥ पंचरात्रे एव दुहं ॥ शो नितं दशरात्रे ॥ मांसां पिंडयतु देशे ॥ विंशतिं
 त ५ ॥ प्रमां नगर्जस्तं वर्द्धते कृमात् ॥ पंचविंशतु संपूर्णे मांसां पिंडां कुरायते
 एकस्मिन्मासपूर्णे न पंचतत्वं निधापयेत् ॥ मासद्वये तु संपूर्णे मेदस्तत्र प्र
 मायते ॥ मज्जास्थानि त्रिभिर्मासैर्केशा गुल्फो यतुर्थके ॥ कर्णादिनाशिकारं
 ध्रुवं कंठोदराणि पंचमे ॥ षष्ठे गुह्यं कपालं च सर्वाङ्गानि च सप्तमे ॥ संधिभुक्तं तु
 संपूर्णं षष्ठ्यं मासि जायते ॥ नवमे मासि संपूर्णे गर्जस्तं स्मरते स्थितिं ॥ दश
 मे मासि देवेशि स्वयं गर्जपरित्यजेत् ॥ रक्ताधिको नवेनारिपुमान् शुक्राधिको
 नवेत् ॥ नपुंशकैः समंद्रव्ये विविधिं पिंडसंज्ञवं ॥ पृथिव्या पस्तथा तेजो वायुराका
 शमेव च ॥ स्थूलभूतादौ मे पंचवाह्याभ्यां तरे मेव च ॥ अस्ति ब्रह्मतथानाडिरोम

५॥

कुलदी
पीनी

मांशंतथैवय ॥ एते पंच गुणा प्रोक्ता पृथिव्याश्च प्रकीर्तिता ॥ पृथिव्याश्च प्रकी-
 र्तिता ॥ मूलमूत्रं तथा शुक्रं श्लेष्मशो नित एव च ॥ एते पंच गुणा प्रोक्ता आपस च व्यवस्थि-
 ता ॥ क्षुधा तृष्णा तथा निद्रा श्रालस्यन्तांतिरेव च ॥ एते पंच गुणा प्रोक्ता स्तजस च व्यव-
 स्थिता ॥ धावणे चालनं चैव विरोधाक्षेपकुंचनं ॥ एते पंच गुणा प्रोक्ता अनिला जायते स-
 दा ॥ रोगो द्वेषस्तथामोहो नयं लजास्तथैव च ॥ एते पंच गुणा प्रोक्ता आकाशा जायते
 सदा ॥ प्राणो पानसमानश्चोदानमोनौ च वायवः ॥ नागकूर्मश्च कुरो देवदत्तो
 धनं जय ॥ एते दश गुणा रम्याना प्रधान दश वायवः ॥ ब्रह्मांडे ये गुणा प्रोक्ता शरीरे
 ते व्यवस्थिताः ॥ पातालं रजसालोक आदित्याग्रहस्तथा ॥ नागाद्या देवता सर्वे
 पिंडमध्ये व्यवस्थिता ॥ पादाधस्तले विंधानद्वेष्टं नितले स्मृतं ॥ जानुभ्यां सुतले चैव
 प्रतले संधिबंधने ॥ तलातले गुह्यस्थाने लिंगमूलरक्षातले ॥ पातालं कटिसं-
 धौ च ॥ पातदा ॥ दोलक्षयेद्धुधः ॥ मूर्त्तिकं नाभिदेशतु नुवर्त्तिकं व्यवस्थितं ॥
 स्वर्त्तिकं ठदेशतु महर्त्तिकं ॥ तेजसि ॥ जनलोकं तु नाशितपो लोकं ललाटके
 सत्यलोकं महाशून्ये भूवना निचतुर्दश ॥ त्रिकोणं च स्थितं मेरुशृङ्गे कोणं मेहं

कुलदी
पीनी

५॥

नूर

एकः ॥ कैलाशो दक्षिणे चैव वामकोणे हिमालयः ॥ ईशानकोणे वामरेख
 दक्षिणे गंधमादनः ॥ मलयः पूर्वभागे च अष्टौ च कुलपर्वताः ॥ अस्थिस्था
 ने स्थितो जंभुमेदेहोऽभवस्थिताः ॥ कुशद्वीपस्थितो मांसेकोऽद्वीपसिरस्य
 चः ॥ त्वचि स्यात्त्रिलिङ्गी पौंड्रलो लोममेव च ॥ नखे तु पुष्करद्वीपे शागरास्तदनंतरं ॥ क्षीरोदक
 स्मृतो मूत्रे स्वदक्षीरोदशागरे दधिस्ते प्राणि विद्यते मजायां घृतशागरः ॥ सुरोदधिपुरं विदुः
 शानितं चेत्तु शागरः ॥ क्षीरोदधिषु क्रस्थाने शागरां परिकीर्त्तिताः ॥ नादवे क्रस्थिताः सूर्यपि
 दुर्वक्त्रे च चंद्रमा ॥ लोचने मंगलः प्रोक्तो बुधोऽहोदयं संस्थितः ॥ विंदुस्थाने गुरुं विंद्यातशुक्रेशु
 क्रवस्थिताः ॥ नाभिस्थाने स्थितो मंदो मुखे राहुः अवस्थिताः ॥ वायुस्थापस्थितोः केतुश्चारी
 रेशहमंडलं ॥ नाभिमध्ये स्थितो ब्रह्मा हृदि मध्ये च केतवः ॥ नू मध्ये वस्थितो रुद्रस्तदूर्ध्व
 ईश्वरस्मृताः ॥ शदा शिवो ललाटे तु पंचैते नूतनायकाः ॥ सर्वे चान्ये चान्ये च ये देवाः ॥ सरीरे तेऽप्य
 वस्थिताः ॥ यदपरंतच्च तद्विजं यद्विजं ब्रह्म तस्मिन् ॥ यो ब्रह्म स कामोऽपि यः कामो वायुरेव च सः ॥
 धो वायुः स एवापो यः आपो सोम एव सः यः सोमश्चोषधिः सर्वाः यदोषधिस्तदन्नं कं ॥ यदन्नं
 चैव तत्प्रासादः प्रासादोऽप्येव सः यस्सूर्यस्तेज एव सोऽजस्तजस्तन्नं तेऽपि च ॥ यन्नं तस्मिन्
 वर्षं यद्वर्षं षष्ठिरवसा ॥ या षष्ठि श्रैवसाना रीया नारी पृथिवी च सा ॥ या पृथ्वी सा च तत्क्षेत्रं पतरे

आं ५

वी १

अ २

त्रंकामावसायः कामश्च सो ब्रह्मासत्तामेव च नाविनः ॥ यः आत्मा च स पुरुष पुरुषोप्येक एव च ॥
 एवं कृत्वा च नुवर्णन्वरास्तदज्ञानं माहिताः ॥ सर्वं शिवमयं देवि एकीकृतं च भाव एत ॥ एकीकृतं
 तं जगत्सर्वं पश्यंति ज्ञानवेदिनः ॥ विनिर्मुक्तौ यथा यो गीतिर्वानपदमाश्रितः ॥ आत्मन्ये
 कं यदात्मानं यः पश्येद्देहमात्मनः ॥ मेदमध्यस्थितं पद्मं द्विपद्मं त्रिपुरांतकं ॥ एकं चेदृक्षिणवापि
 द्वितीयं चोत्रो मुखं ॥ मध्वराजपद्मं विद्यातत्संम्यगतिरागति ॥ प्राणाद्यावायवश्चैव वक्षते
 यो च लक्षणं ॥ प्रधानपंचमो वायुपंचानां नावपंचमः ॥ चित्तिर्वागश्च तेजश्च वायुराकाशमेव
 च स्थूलनूताइमे पंचवाह्यः वशिष्टिकारकः ॥ प्राणो महिस्वरूपेन आधारभूतस्य
 च ॥ उदानो जलरूपेन सर्वेषां स्थितिलक्षणः ॥ आनश्चाकाशरूपेन ब्रह्मांडं व्याप्य
 तिष्ठति ॥ स्थूलरूपेन देहश्च सूक्ष्मरूपेन जीवनः ॥ रुद्रिप्राणो गुदे प्राणसमानो
 नानिमंडले ॥ उदानः कंठदेशस्था घ्नानः सर्वसरिरतः ॥ प्राणो ज्योतिर्मयो देवोऽपानश्चा
 ग्निवर्णकः ॥ समानो धूम्रवर्णश्च व्यानोऽपि पंचवर्णकौ ॥ प्राणश्चात्मा स्वरूपेन
 सर्वभूतैषु तिष्ठति ॥ अपानश्चाग्निवर्णेन उत्पत्तिस्थितिकारकः ॥ समानो ना
 शिकावायुरूदानश्च तेनो मय ॥ व्यानो मनस्वरूपेन सर्वकर्मकरो तिदि ॥
 वाशपुतिसहस्राणि शरीरेनाडिका स्थिताः ॥ ताशुनाडिसहस्रा सुमुख्या
 श्वचतुर्दश ॥ तत्र मुख्याश्वदेवशिदशनाद्या प्रकीर्तिता ॥ ईडाचपिंजलाचैव

॥६॥
 कुवरीपात्री

॥६॥

कुवरीपात्री

शुषुम्नाचप्रकीर्तिता गांधारीहस्तजिह्वाचपूर्वांचेवयसस्विनी अलंबुषाकुंड
 श्रैवशंखिनीनामनिस्मृता शुषुम्नायांगतःप्रातः इडायां स्यादपानकः पिंग
 लायां समानश्च गांधार्या स्यादुदानकः ॥ व्यानश्च हस्तिकाजिकोष्ठायां नाग
 शंखः कुर्मोयातोयसस्विन्यामलंबुषायांककैरजता देवदेतः कुंडना
 आंशंखिन्यांचधनंजयः योगेपिचस्थितः प्रातोवियोगे मग्नं न वेत् आसा
 मुखतमास्तिश्चित्रियुचैकोत्तमामता कंठमध्येस्थिताना डिशुषुम्नामुप्रति
 ष्टता पृष्ठमध्यगताडिमहमूर्द्धिर्भवस्थिता मृजुभूयचक्रारमातो ज्वलेति वि
 धारिणी मुक्तिमार्गसदागुप्तो मठान्मूर्द्धिर्भवस्थिता तस्याश्चांतर्गतानि
 हे चित्रारमायोगिवह्ना पंचवर्णे ज्वलो देविपंचभूतनिवाशिनी पंचदेव
 पंचशक्तिसूक्ष्मागतिर्भवस्थिता पूर्वपरानवशक्तिः चित्रासाग्रं यरूपिणी
 तस्यमध्ये ब्रह्मनाडिमृणालतंतुरूपिणी ब्रह्मरंध्रं तु तन्मध्ये ह्रवक्रात्स
 दाशिवात् गुदे मेढ्रां चरं ग्रंथिः शुषुम्नास्संधिषुरुत्तमा नाद्रस्तत्रैव संलज्जा
 सप्तान्नानाडयोमता शुषुम्नापूर्वनागेन मेढ्रांतं च व्यवस्थिता कंठमध्यात्सु
 शुम्नाया पादंगुह्यवस्थिता सम्यगाकारुणी ज्ञेया जसस्विनी च दक्षि
 णे सरस्वतीकुंडाश्चैव शुषुम्नापूर्वदृष्टयो शुषुम्नापूर्वमध्यादाजिकोत्तं च
 सरस्वती इडायाडिस्थिता वामे पिंगलारमाचदक्षिणे इडायां चरेते चंद

पिङ्गलायांचनास्करः वक्रिरुपासुषुम्नातुचंद्रस्वर्वाङ्गान्नितापरा जावामेदुतसंलग्नासा
 साष्टशंतिमुषुम्नया दक्षिणामीचसानाडिवामबुक्कसमाश्रिता वामनासापुटद्वारं
 प्राप्नोतिगिरिपुत्रिके गंधारिहस्तजिह्वाच इंद्रावपूर्वपृष्ठके गंधारीसम्यनेत्रांता
 इंद्रायापृष्ठतःस्थिता हस्तजिह्वातथासम्य पादांगुष्ठान्तरमिते इंद्रासम्यनेत्रां
 तासम्यनागेवस्थिता तथादक्षिणबुक्कान्नानाडिचसम्यगामिनि दक्षिणबुक्क
 माश्रित्यधनुर्वक्राकृतिशुक्ला वामागेप इषानाडिदक्षिणांशेचविद्युता एषा
 चपिङ्गलानाडिदक्षिणागेवस्थिता पूषावसस्विनिचैवपिङ्गलापाश्रियो
 स्थिता पूषाचदक्षिणांशेचपिङ्गलाचक्षुरोत्थिता तस्मादक्षिणनागेतुदक्ष
 पादयसस्विनी गंधार्याक्षरस्वत्यास्थितामध्येचशंखिनी आसम्यक
 कर्णादेविशंखिनीचसिरोरपि सुषुम्नानामिसंबंधाद्यासातुह्रमध्यतः पा
 यागर्तगतापिउपुष्पतेरससादिनिः यसस्विन्याकुहोर्मध्येवारुणीचप्रतिदि
 ता उर्ध्वाधस्थदसर्वाङ्गंमाप्सनाडीचसंस्थिता कुहोश्चहस्तजिह्वाचैवमध्ये
 विंवोदरीस्थिता जठरांतर्गतानाडीसम्यसर्वत्रगामिनी अलेबुषावामनागे
 कंदमध्याश्रुतोस्थिता कथितानाडयसर्वापम्रमूलादधोगता एतास्त्वम्या
 समुत्पन्नानाडयोम्याश्चतांस्वपि यदास्वत्यदलेतद्वत्ज्ञेयासासर्वनाडिषु
 तस्मादेकंउलीशक्तिःरहधाकुंडलादेति अष्टप्रहतिरुपाचनानेस्तीर्योद

दधोगता अधोवक्त्रास्थितादेविर्द्धुत्तातिसोमिता तत्रविद्युद्धताकारा
 कुंडलीपरदेवता परिस्फुरतिसर्वत्मासर्पादिशृङ्गाहति वृक्षदारंमुखंनिसंमु
 खेचावृत्तमिति योनद्वारनगंतव्यं वृक्षद्वारीमयंमुने मुखेनासासमावेष्टुवृक्ष
 रंध्रेमुखं सदा मस्तकेमनिवह्निन्याश्वयं नुलिंगवेष्टति वसंतितुसमासाद्यप
 धानांचसुगोपितं रात्रिद्वयनिरंध्रंचवायुद्वारंकरातिच नान्यपंधादितियोस्ति
 शरीरेचशरीरणं ईडाकर्षतेवायुबाह्यंद्वादशमात्रकेः ततोर्गिन्पूर्ववधा
 येत् स्फुरज्वालावलिधरं रेफं च द्विदुशंयुक्तं अग्निमंडलसंस्थितं ध्या
 येन्निरेचयेत्पश्चात्पुनर्जित्पिंगलयापुनः पुनः पिंगलवापूर्य्य ईडायाकर्ष
 येत्सुधी नाडीसुधिमवाप्नोति जठराग्नेविवर्द्धनं आकुं च शुद्धमूलचपव
 नोतीयेतेहृदि नवद्वारानिसंयम्यदक्षिणेपूर्य्यवायुना चलाचलं सर्वना
 डिदेहं वह्निविवर्द्धनं चतुष्पात्रं तथा घ्राणं ईमेदोदोषकीर्तितौ मुखंलिंगं
 गुदं चैवद्वारान्यतानितद्विदुः हसंप्राणश्रयेनित्यंप्राणनाडी तथाश्रय
 आधारदुःखतोवायुयथावत्सर्वदेहिनां देहंप्राप्यसुनाडीनिप्रमानंकुरुतेवहि
 द्वादशांगुलमानेन तस्मात्प्राय ईतिस्वराः प्राणस्याद्गुदयेदेविपन्नपत्राकृतिस्थिता

८

४

८

तद् द्वादशगुलपर्यंतं प्राप्नो यं यात्यहं वहि गत्वा गत्वा निवर्त्तते प्रविशेधादृशां
 गुला अपानोश्चादेतयस्मा तस्मा गच्छेत्सुरे श्वरि अस्मिं गते तथा नो जे मध्ये
 हृदय संस्थिते अपानास्तं गते यत्र प्राणाश्चात्सु दिते क्षणे कला कलं चरं हि
 तं चिदात्मा नमुपा स्महे कृत्या पाष्टदलोपेतं कंद मध्यात्समुत्पिते द्वादशगु
 लमाने स्मिन् चतुरंगुलवन्मुखे प्राणा याम विकशिते शत्रिंशे केशरा न्विते
 इत्यं भ्रुकर्णिका स्थाने कामदेवपुटां हते उद्धना लंगतं नित्वा स देवाधो मू
 र्खं पृथे ध्यात्वे वो र्ध्म मूर्खं कार्यं कर्णिकायां प्रवित्यत् रविमृसि वक्रि मध्ये
 रवेरंतगतं सोमस्य मध्ये कृताशनं तन्मध्ये तु प्रजापिठे त्रिकोणे मनवाक्षरे
 सुधार संविमुंचक्षि शशिरस्मिन्तिराहते तत्रैव दशनाडि निदशदिक्षु व्यवस्थि
 ता द्वादशारे महापद्मे कादिठांत सुमध्यमे अत्रैवांगुष्ठमात्मानं नाशय न चतु
 र्भुजं परमं वासुदेवं तु शिवशक्ति समन्वितं ज्ञानवंतं परं ब्रह्म पुरुषं ब्रह्म पि
 जलं शुद्धस्फटिकशंकाशं सर्वभूत हृदि स्थिते तत्रैव ध्यानमासाद्य मूर्द्धि मो
 क्षि प्रवेशयेत् कृत्स्नं रुरुह मध्ये सिं प्रत्यं विकाम कर्णिकां अष्टै स्वर्ग्यं द
 जोपेतं विद्या केशरशं युते ज्ञाननाले महाकंदे प्राप्नो पान प्रवंधते कालद
 शगुणोपेतवक्रि मंडले मध्ये वै स्वा नरमगद्यो निविशालं वितमीश्वरे

निर्वातदीपस्तेस्मिन् दीपातं ह मवाहनं तैलान्निवर्त्तिसंयोगमधनार्प्येतिरूपकं अंगु
 हनात्रतदीपं नेतुवाहंतु निक्षिपेत् दृष्ट्वा तत्र शिष्यामध्ये परमात्मानमीश्वरं नीलतोपदं
 मध्यस्थं तडिल्लैव नास्कारं वैस्वानरं तु शंस्थाप्य मुक्तिस्तेनैव गच्छति वातलिंगं तु तन्म
 ध्ये अर्धो मुखसुशक्तिके ध्यात्वा हि मुखमुनेत्रे प्राणवंप्राणशंयते अत्रैव ध्यानमा
 साधुमूर्ध्नि यो म्नि प्रवेशयेत् अथ वाष्टदलोपेतकलिकाके शरद्विते तन्नेत्रजल
 संनोजे सोममलगमध्वगे शुधारशं विमुचंतं शशिरस्मिन्निगदतं षोडशदलश
 युक्तं सिरः पद्मादधोमुखं ज्ञानं सत्यं परं ब्रह्म विष्णु च कृष्णपिंगलं ब्रह्मानंदं स
 शंयुक्तं न तयेत्परमेश्वरी त्रुवामध्ये तरात्मानं नावरूपं सर्वकारणं ओं का
 रज्योतिरूपं च प्रतीयालं जगत्रयं संहारसहितं वापि व्यजनं चार्द्धमात्रकं
 वालसूर्यप्रतिकाशमस्ति विंदुसद्वारं तदुर्द्ध्वार्द्धचंद्रं च भकरं विंदुरूपकं विंदो
 रूपरिनादस्यात्पुरुषस्फटिकसन्निभं चेतसंच प्रसस्यंति न्नादात्रावृष्य न ध्वमं ना
 त्परिमहादेवं स्यंति ज्ञानचक्षुषः नात्यं पस्यामि देवेसि अंतरे वृष्य मध्वयं उपार्द्ध
 दं हवरदं कारणदयहेतुकं उद्विष्य विनिष्क्रांतो य एवायु प्रलीयते तदसंस्थं मनहत्वा
 तध्यानमैश्वरं विदुः नाशो प्रशसिच्छिदुं जोस्त्राजालविजालितं बरुणं विंदुसंयुक्तं
 तन्मध्ये परिभावेयत् विंदुमध्यस्थमाकर्ष्य नेत्राभ्यां मनसा सह हविर्भ्यो मस्थितं

ब्राह्मणां शोधे च व्यवस्थिता निष्कलंते विज्ञानियाद्द्वयोर्ध्वलयेन वेत्तु गगने च महास्थाने
 ने मनो ज्ञावनमुत्तमे वायुना सह नादं च वर्तिकारसवत्पृथगे विंदुस्नेहं रजो वायुं शि-
 रवायां परमेश्वरी महोदेवं प्रपस्यामि नादोपरि सुरेश्वरी नादांतरे समे सुखं मध्ये
 कृत्वांतरे लुके त्रिपथे परमानन्दे तालुमूर्द्धिमवस्थिते अर्द्ध उर्ध्वनिबोधेतु अंतरं मध-
 मं धमं ऊच्यते त्परमात्राक्तिबलरंघ्रनिवाशनी यादिनुवनशुद्धिस्मासंचरेत्तमरण-
 न्ततः मुखनाशिकयोर्मध्ये यत्र संचरेत्तसदा तत्रैव च मनो नित्वा ध्यायेद्देवं सुरेश्वरि-
 ब्रह्मरंध्रं महोदेवि ध्यायेत्तं परमेश्वरि शनैव रोपरो मूर्द्ध्नि साग्निसूर्यसमाहितः प्रण-
 वं मूर्द्ध्नि संध्याय नूनं सनाप्रनवं येयेत् तमात्मनि महोदेव प्रकाशयति सर्वदा ॐ
 कारस्वतथो कोशमकारश्च त्रयाक्षरं एतावत्र त्रयो मात्रा सत्त्वाय सतामसा निर्गुणा
 योगम्या न्या वार्द्धमात्रा च संस्थिता गंधारीति च साज्ञेया गंधाररागसंज्ञया पिपीलि-
 का गतिस्पृशा प्रत्युक्ता मूर्द्ध्नि लक्षते मात्रार्द्धं च ततः श्रोत्रं विज्ञेया परमार्थतः यक्ता
 त्मा प्रथमा मात्रा द्वितीया व्यक्तशंज्ञकः त्रितया मात्रा चित्सक्तिरर्द्धमात्रा परंपदं ॥

रुक्मातुप्रथमामात्रादितीर्द्धसंयुता त्रितयातुल्यतात्राचवचसासानगेचरा मात्राच
कथितोदेविततः पद्मं प्रकास्यते अथ श्रोत्रं शुष्णुम्नायासहस्रं दलसंयुतं रक्तस्व
तचसाहस्रं दलस्थं शक्तिनिर्युतं उर्द्धाधमुखमीसानिकर्णिको केशरान्वितं शक्ति
रूपं महादेविकुलानन्दमयं शुभं पंकजोन्नयमीशानिस्थितं सास्वतममयं तयोर्म
धेशुष्णुम्नातमदान्त्राधारपंकजे शक्तिरूपं शिवाकारं सर्वाभ्यासनिजालयं एषो
रूपं क्रमं चैव क्रमाद्दलेधुनाश्रुणु गुदं मेढ्रांतरं देविपंचागुलसमुन्वितं गुदमे
कांगुलं मध्ये द्वयांगुलविशेन एतं तस्य मूले महायोनिस्त्रिकोणकाररूपिणी
शुष्णुम्नायोनिमध्यस्था तस्य मूले महेश्वरि अथः पद्मं सहस्रारे कर्णिको केशरा
न्वितं तैपसं रक्तदीप्तं तदन्तस्थितशक्तिनिः प्रति किंजल्कसंस्थानिशक्तिनि
सर्वतं पृथे कर्णिकामध्यतो देवं कुलदेवसंस्थिता तस्य श्रोत्रं शुष्णुम्नायाम
ध्ये द्वैकांगुलोपरि पद्ममष्टदले युक्तमष्टग्रंथिसमन्वितं रक्तं सुकर्णिकापेतं
रक्तकिंजल्कसोन्नितं ग्रंथिग्रंथसंधीमुखललाटपट्टनैरवी अष्टयत्रस्थित
ग्रंथीस्थितवर्गदिशक्तिनि तदन्तशक्तिनिश्चैव संगस्थानिसमावृतं तन्मध्ये को

शदशं शिवे तच्च स्मरेत्ततः एकांगुलप्रमानाद्द्विषट्दलकूलपंकजं आधारपंकजं स्थाने चतुष्पत्रं शुके
 शरं अधोमुखं च तन्मध्ये कुंडली परमेश्वरी श्वयम्भुमध्यागच्छिता वसवसादि निराहता पार्थि
 वं पंकजं ह्येतत्तस्याधः पंकजात्परं तेजसं परमेशानितन्मध्ये पीठशक्तयः निष्कला परमेशानि
 तद्विभुजलिता स्मरेत् तदूर्ध्वं कर्णिकामध्ये वक्रि विंदुनदूर्ध्वं पूर्णपीठं च तस्योर्ध्वं डाकिनी शं
 स्थिता दिवा आधारपंकयस्योर्ध्वं सार्धं गुलकोपरि तेजसाष्टकपत्रं च पीठकर्णिकया यु
 तं हस्ते रवाकर्णिमध्ये स्थितानगादि सेवितो एतस्माद्यंगुलादूर्ध्वं स्वाधिष्ठानं षडंगुलं च
 तुर्दशंगुलादूर्ध्वं गणिपूराय पंकजे पंकजे डाकिनी मध्यं द्वादशरमना हुतं तत्र स्थकालरा
 आदि शक्ति निम्नं शमाहृतं तत्र स्थसूर्य विंवेतुना देउमारम्प पीठकं तस्मादेकांगु
 लादूर्ध्वं विशुद्धं षोडशरकं मध्यागच्छा किनी वां ह्ये पत्रे च परमेश्वरी अमृता हृत्तरांतस्था चंद्रादूर्ध्वं
 र्ध्वं तदूर्ध्वं कंठोर्ध्वं परमेशानि चो विकाचतुरंगुलं तस्यामष्टदलं पद्मं वासकादि निराहृतं अज्ञा
 धारं द्विपत्रांज्जं हृत्तद्विदलसंयुतं हंसवतीक्षमा सूर्योदयमध्ये तु हाकिनी अज्ञारमंशकलं
 प्रोक्तं ततः प्रकलनिष्कल उन्मरापंतपस्थानं निष्कलं च त्रिधा स्थितं तत्र विन्दो यथावि

दोरयनेनतदूर्ध्वतं सूर्यकोटिप्रतीकाशं मण्डपं तन्मध्ये दसकोटिनां सं
 रम्भायोयनपंकजं तत्कर्णिकासमाग्रीनशां त्पतीपरमेश्वरीः पंचवक्त्रोद्भूतजो
 विद्युत्सुजलिकाद्युति निवर्तिष्वप्रतीष्टा च विद्याशान्तिरनुक्रमात् परिवर्त्ये स्थिता श्वेता
 शांतसंतश्च सुंदरी वामनागसमाग्रीनशांततामसोन्मनी पंचचक्रधरा सर्वा दशरादि
 दुर्मुख विदुतत्वे समाख्यातं कोट्योर्बुद्ध समाहृतं अर्द्धचंद्रस्थिता ह्येता कला पंचप्रकी
 र्तिता अरं वती बोधनी बोधान बोधा चैतमोपहा विबोधिका कला पंचकथिता सुरसुन्दरी अस्मा
 दिपरमेशानि परप्राप्तिनिरोधरात् निरोधकोतिसंश्लेष्टा तस्मादेद्रे प्रवरानेने पथानादरम्भासंश्ले
 ष्ठिरिति विदुः प्रवांतरे उन्मनास्मयदुक्तं तं नादतस्योर्द्ध्वसंस्थितः यद्गकिंजल्कशंकाश्च सूर्यकोटि
 समं प्रभः पूर्वे परिहृता संख्ये मध्यपंचकला एतः इदिका मं विका चैव वाटिका मं विका तथा
 उर्द्धगा मध्यगा तासां पंचमी परमा कला चंद्रकोटि समाख्यातं तन्मध्ये द्युदयोजनं पंचम
 ध्ये समाग्रीनं ईश्वरं चर्द्धगामिनं चंद्रायुतप्रतीकाशं पंचवक्त्रं त्रिलोचनं इदिका द्येर्द्धतदे
 वं सलपाणिजटाधरं तस्योत्संगगता दूर्द्धगा मिनी परमां शिवां नाड्याकारं तु ना
 दांते नीत्वा सर्वमिदं जगत् अधश्चात्त्या विनिर्निधं उर्द्धशक्तरशात्मकं नाड्याव्रस

विनेलीनस्तव्यक्तध्वनितक्षणे ततोवस्तविलेखेयं हृदकोद्युर्धुतेर्धुतं ततोवस्तुशिवो ज्ञे
 यशशंकशतशान्निभः दशवाह्वत्रिनेत्रश्चपंचवक्त्रे दुशोरवरः वस्त्राणीत्वपराशक्ति
 ब्रह्मणाशक्तिगामिनी द्वारं सुमोक्षमागम्य बोधयित्वा व्यवस्थिता शक्तितत्त्वसमाख्या
 तं नुवने रखितं महत् ६७ प्राधारात्तु विमलानां प्रवक्ष्यामि सा सत प्रवक्ष्यामि सुसूक्ष्मा
 च तथा चैव मृतामृता चतुर्दिक्षु स्थिता तासां मध्यस्था व्यापिनि स्थिता पंचवक्त्रा
 त्रिनेत्रास्वतेजसा पंचमी शक्तितत्त्वसामाख्यातं ध्यानात्मुक्तिफलप्रदं विदानन्द
 स्वरूपा तु पराशक्तिस्तद्भूतः समत्वानामशक्तिर्यो सर्वकारणकारणं सर्वताच वि
 न्त्रीयं शिवेन समधिष्ठिता अत्रारूढः स भगवान् शिवः परमकारकः श्रिष्टिस्थितिच
 शंहारं त्रयोर्भावमनुग्रहं शिवः करोति स ततं शिवः परमकारणं शिवशर्वस्य कर्त्तव्यं
 शक्तिकारणमिष्यते या शक्तिकारणत्वेन हृद्गुणमनीसृता नात्र कालकलाभालं
 न तत्त्वं न चोदेवता शुनिर्वानं परं शुद्धं रूढं वक्तुं तदुच्यते शिवशक्तिरिति रच्यतां नि
 र्विकल्पनिरंजना शक्त्यादीनां तु भावांशो युष्फुर्जो द्वादशादित्यसन्निभं चतुष्पदि

स्तद्वर्द्धुदियुगं हि गुणैस्मृतं शक्त्यादिनां तु मात्रांशो मनोन्मत्त्यास्तथोन्मनी तद्वातीतं वरारो
 ह्वाऽमनोऽतीतगोचरं निष्कलं शकलं तत्त्वं रूपं च निर्विकल्पकं निर्द्वंद्वं परमं तत्त्वं शिवारं
 परमपदं नयिनीपदपत्रसंज्ञितं शृङ्गारं निवेधसे दलेदलेतुयः कालसकालशिववा
 वाचकं पिन्दुरूपस्य मंत्रस्य स्थितेर्वर्णक्रमेन तु ॐ ह्रिं दु विं दु नारम्भाते शून्याच्चारान्नवेति
 वः देशकालनवक्षिन्नेतद्वर्द्धपरममहत् उद्भूतानि पश्यतु योकारं च तत्परं नानिश्चंद
 चक्षुष्यकं ठकं ललाटकं नानि मध्यस्थितं विश्वप्रदीपं च दशगुलं तन्मध्ये चिंतयेद्दे
 वं ब्रह्माण्डं ग्राहकं ब्रह्मसत्त्वद्वयोकारं स्थितं नानिः पृथगे जेवेन्नालः सुषुम्नारम्भा
 पिङ्गलेडाचपर्शयो तद्विंदुखेत्रांडं कुकुंडं टां समापमं स्केधयो निरतिघातं साधनं एव च
 वीकिं ज्ञातुं त्याज्यतत्पतरपानयत्नवर्जितः यो वंगपूर्वकस्य शिबिन्दुस्तदपि पूर्वकं
 प्रयानस्तु ततः प्राणो यावन्नामुदिते रुदि निबंधपवनापूर्णनिस्त्रेनानानुतानधः उद्धनाडी
 प्रतोवनशक्तिकुण्डलनीयदा क्षिन्मस्तत्र जेद्वर्द्धप्रणवं विंशतिद्वयं वहिर्मुखकपाटस्य द्वादशं
 पुलमूर्द्धनी व्योम्नि निम्नपानस्य महाप्राणो यमध्वमे मदतरस्थानि स्थान्ना ब्रह्म विदुतिर्वहि ॥

द्वादशंगुलपर्यन्तं नाशयेशमसंमुखे हस्ताभ्यां बंधयेत्सम्पक्व कर्णधीकरणानि च अपाने मूल
 माहव्यतं वीदुः कुंनकं बुधा तत्रैवास्ते गते प्राणो यावदात्ताहतः कृतः तावत्पूर्णसमावस्थान् हि स्थं
 कुंनकं विदुः बह्यान्मुखत्वं प्राणनायतुनात्तरकोटिरात् मुख्याद्दहिर्दृशन्ति यत्र त्रयोमस्य दर्शनं
 तदात्मनि समारोप्य तं धीरो वकं विदुः यदुदंतं मुखत्वं स्यादपतस्योदयं विना तदास्य रेकं विंशत्या चिन्त
 मानं विमुक्तीदं द्वादशंगं तादृशं त्वायवशरूपी वनापरा अपानस्य बहिःस्थान्तमपरं पूर्वकं विदुः निमेषा
 न्मेषनं मात्रा कोरलपाक्षरे दितः प्रानान्संयम्य ध्यायन् नमो ह्वाद्दशमात्रकं लघुद्वादशमात्रं च त्रि
 गुणं शत्वमध्यमः त्रिगुणानिस्त्रिमात्रानिस्तुरीयः स उदाहृतः ईडाया कर्षयेद्वायुवाहं षोडशमात्रकं
 प्राणदिदशवायुश्च गोक्षीरध्वलोपमान् आप्ते च मनः कृत्वा त्वमेहोति गतं पृथे ततः कालान्त
 प्रयो विद्युत्सूर्यप्रनाम्नरेत् अकारस्य निर्गन्गी गायत्री हंसवाहिनी चतुर्निर्गुणितैवैः प्रह
 द्वास्वासवह्निना ईश्वरयेत्कपाटं च यथा कुंचितया हृष्टा मेद्रयोनि समा युक्तं विंगमा कुंचनं पृथे
 शुची वज्रुणमादाय वापुर्वायुमुखे वतु ओंकारास्था शिखाश्चक्ष्माश्चान्ते कानि चित्ररूपिणी चिंतयंती पव
 स्थो च जिह्वो दृशानं दृढं शब्दाया शहचात्मानं कीदृक्तं तु चिंतयेत् हरवक्त्रं च शंखं तं गासा शिखा व
 र्त्मना पृथे अहं प्रथते तो भूत्वा कुंडली क्षिप्तमस्तया ब्रह्मरंध्रं शुशुम्नाया वायुविंशतिमध्यमं अधिष्ठाने

ततो मध्याप्रणवे दिशति द्वयं मनि पूरेना निदेशे वेत्त वंश दनं प्रये नीलोत्पलदलत्रयामं गरुडस्थे चतुर्भुजं स्तद्वक्त्रे
दत्त वंशयानि नीलोत्पलसमपन्नं विष्णुयन्त्रिहृदि नित्वा कण्ठे वत दनं तरं नं विकान्तु ततो नित्वा तालमूलशुधा
रकं रुद्रप्लव्यं ततो नित्वा तालोदतु मेदुष्वरि संखिनिनालसंप्राप्य चास्थि शून्यं विनर्त्तिस अमृतं यद्विश
र्गास्थं परमानंदलक्षणं सहस्रारं महापद्मं रक्त किंजल्क सो नितं दुर्तरक्तो बुजे यातं धापातकं प्रवर्धये
महासमुद्रमध्यस्थं नीस्तीरमयं प्रये तस्याधः शून्यपूर्वा क्तं तन्मध्यनि रंजनं नित्यानंदमयी द्विविधायी
त्रयशलाक्षि वं सहस्रदलपद्माक्षपीयूषं पूरयेत् प्रये पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा मूलाधारे प्रवेशयेत् पुनः
कुलामृतं पीत्वा पुनरेवं विशेषे कुलं देवीस्थानं सहस्रारं प्रविशेदा कुलं प्रये द्वादशं दंततो नित्वा योनि
मुद्रा निबंधनात् मूलाधारे पुनः पीत्वा पिंगलाया गुणद्वये ध्यायेन्नाद्याक्षरतत्र प्रणवस्य समाहित
रेचको यस्तु पापघ्नं पुनः सूर्यश्च बोधः उकार मूर्तिमाधमस्थी युवती श्रुतविग्रहां गरुडवाहिनीं
वीमहामारी चार्द्धमात्रकं पूर्ववत् कुंनकं सत्वा ईडाया रेचयेत् सुधी चंद्रेण प्रणवैरैव किंताडा कुंनकं
रेचयेत् पिंगलाया पश्चात्तापकरोपराग्रहा पूर्वोक्ताष्टदलमध्ये नंत्रोक्तं ध्यानमाचरेत् केवले कुंनके वि
वायुवर्धं तु पूर्वकं त्रैगुणान्यामुने श्रोत्रे तज्जनीत्या चक्षुषी नासा लये तु मध्यमां चक्षुषी

१३ नासां जघेत् ॥ न्यानिर्वदनच्छेदे तूर्णदसताल्लोकांतं प्रणवाद्यं दृष्ट्य कुर्यात् ॥ गायत्री शिरसा
 सांकेतिकं विपठेदविरतः सुधीः ॥ अपानमृद्धिमाह्वयपूर्वकं कर्त्तव्यं च येन उदानादितरं दे
 ही शंखसूर्यादिशंयुतान् नादोपरिमहोदेवं शक्तियुक्तं निरंजनं ध्यायेत् ॥ द्विशिवं ज्यो
 तिष्णुं कृष्णं टिकसंनिभं ॥ चंद्रकोटिप्रतीकांशं इतरं द्युतपिंडकं तदुर्ध्वं च महाशतं न्य
 परं बुद्ध्यापराश्रमं तत्रैव च मनोनीत्वा सशुभे च महेश्वरि अथांतर्जपनं वक्ष्ये दृष्ट्वा दृष्ट्वा
 लप्रदं गुरुपूजां प्रकृवीति यथा ह्येविसालधी स्नायाच्च विमले तीर्थे पुष्पं वरुदयान्विते
 विन्दुतीर्थे यथा स्नायात् पुनर्जन्म न विद्यते ईशशुभुस्त्राशिवतीर्थे कस्मिन् ज्ञानं बुद्धिं दृष्ट्वा
 तस्मिन् तीरे बुद्धान् बुद्धिः स्नाततयो सदा यत्किंतस्य गंगैरपि पुष्करैर्वा दिवा रात्रौ तपासमयोजे
 यस्मिन् काले प्रजायते सा संध्या कुलनिष्ठा तं समाधिर्ये प्रतीयते चंद्रार्कानलसंघट्टात् ॥
 जितं यदमृतं तेनामृतेन दिव्येन तर्पयेत् परदेवतां ॥ अतश्च कौमहोदेवि हंसेन प्रतवेन
 वा एकीना वंतयोर्नृत्वा जीवं वा परमात्मनि विविं स सर्वपरमं वा र्थि वा स जले गतं निर्वृत्तं
 नं वा पुना वक्ति नारी रूपं विना वयेत् ॥ आकाशं संभृतं वायुं खं च मनसस्तीयते मनोका

रसाच्चैव स ह वैमहदाकृतं पञ्चतन्त्रं चित्तयेनतः प्रकाशरूपणीनित्या
 विद्यास्वरूपिणी वैकल्याणकेवलाशान्तानिर्वाणनिर्मुक्तात्मिका शेषाचपरमेयातिप
 रमंत्रं निरामयं यंकारेशोषणं कार्यव्योदशेनतुपार्वती चतुषष्टमध्यमायां द्वात्रिंशे
 नतुदक्षया वह्निबीजन्तुतेनैवदक्षिणदिक्क्रमेनतु ईद्विनैवतथाशंखावामादिविधि
 नापृथे नाशणपुटं द्वयंधृत्वाचतुषष्टातुमात्रया अमृतोदृष्टिकालत्वा आपादतलमूर्द्ध
 त्वा परमात्मेतिमन्त्रेणबीजंरुदिसमानयेत् धारणंतुततः पश्चात्शेषात्तुष्टुपार्वति
 हकारंस्फटिकाभायंरुदिसमंविबिन्तयेत् नानिदेशेतुयंकारंरुद्वजवायुसुरेश्वरि
 रक्तंरेफंमेढ्रमूलेघटिकायांतुवारुणं शुक्लवर्णंतुशंविन्त्यलंकारंपीतवर्णकं गु
 दमूलेमहोदविहादुर्गायेनमोरुदि यावयत्येनाभिदेशेतुअनलायेतुवानुषः वंशं
 वरणेघटिकायांमोहंघेगुदेनमः आत्मानंलुबोर्मध्येयंकारंनादरूपकं आपा
 दतलपर्व्यंतंआ मूर्द्धनिंसुरेश्वरि आदादजानुपर्व्यंतंलंकारंचतुराक्षरं
 ब्रह्मशक्तिपीतवर्णवार्थिवाधारणापृथे आत्माधाराच्चरुद्वेयरमग्निरक्तवर्ण
 कं त्रिकोणरूपारुद्रारम्भाचायेपीधारणापृथे आनुबोब्रह्मपर्व्यंतंहकारंनादरूप

के ज्योतिस्साराश्वाशतानमस्तेवधारण इदिकंठेतालुमूलेभ्रुमध्येब्रह्मरंध्रके पूर्वोक्तधा
 रणपंचतद्वृत्तचिन्तनं पंचदेवपंचशक्तिपंचभूतात्मदायिनी उदररुदवाकाशेन्द्रिया
 काशधारणं प्राणः पृथ्वीपयोपानः समानोवक्रिसंज्ञकः उदानः पवनोज्ञयाविवद्यानस्स
 मीरितः पीतस्वेतंतथारक्तंरुक्मनिधवलपृथे नाभिरंध्रंतरः कुर्याद्गुदमाकुंचयेत्ततः
 नवद्वाराणि संजस्य चिबुकं कंठदेशके निरालम्बमधोर्द्धवासमानोदानरंध्रं शुभ्रं
 देविमहाजज्ञब्रह्मज्ञानिजजेस्सदा मनसापिमनोनुशयायासिन्धुगतानदी तथा सर्व
 सरीराणि महाशून्यं निजोद्येत् यज्ञकर्त्ता महायोगी सर्वमंत्रं यपेत्पुनः आत्मस्य स
 र्वयज्ञस्य बहिर्ध्वं विवर्जितः कर्मयज्ञो मनोयज्ञ प्राणयज्ञो ज्ञानासनः मंत्रयज्ञ
 शुश्रूणांत सर्वयज्ञफलं लजेत् ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्विब्रह्माग्नेो ब्रह्म हविर्ब्रह्मेव
 तेन गतव्यं ब्रह्म कर्मसमाधिना ब्रह्म वद्ब्रह्म यज्ञेषु सर्वकर्मसमत्पसेत् गुदमे
 ऽंगुद्रेष्टुं सर्वजज्ञेषु दुर्जनं प्राणहेतुः प्राणदाता शुश्रूणांतर्द्धताशनः मानो ब्रह्मा
 दानो धर्मसमानो ज्ञाच जाचकः अहंकारं पशुं हृत्वा श्रोत्रादितिलमेव च कर्मि प्रा
 याणि ध्याना निमनसा चैव युक्तं न तर्बदि शुश्रूणा च वक्तुं कुशतंडुलं अमा

दीतिपुष्यानि तथा सर्वद्विधा निच ॥ दयाज्ञानमहिमा च आकाशं पुष्यमेव च ॥ तत्त्वगंधमनः प्रसाधं
 सिन्दुरं बालसूर्यकं ॥ आकाशं चासवं घंटास्फाटिकां परमेश्वरि ॥ आनन्दमुज्ज्वलं हव्यं
 एतु परमेश्वरि ॥ सर्वतुषमयं हत्वा नीयते परमेश्वरि पुनः स्थितिं दक्षिणान्तु परं च कथयामि ते ॥ विन्दुं त्रेकु
 ढिली नृयसादीशान समागता ॥ सावामाशक्तिरूपा च सा विदुपा च केवला ॥ शक्तीशानगतारे रवायल
 गाश्च मात्रका ॥ जेष्टासापरमेशानि विन्दोऽश्रिं गाटरूपा ॥ सा पुनः कुटिली नृयत्वा पश्चाद्वैद्विग
 ता ॥ एषा जेष्टा पुनर्द्वितीया कथिता मता ॥ सैव नृयोपिकुडली मिलिता प्रथमां कुरा ॥ रौद्री तु प
 रमेशानि त्रिपुरा परमेश्वरि ॥ बज्जी नृत्वा पुनर्वा मिप्रथमां कुरुमागता ॥ ईलाया नागशंजोगे रौद्री श्रिं गा
 टमागता ॥ अतपोर्यत्परं ज्योतिः सर्वप्राणहृदि स्थितं ॥ ईलापिकुडली शक्तिं स्तनोनादसमुद्भवः ई
 ला नादशमां यो गे रौद्री शक्तिरजायेत ॥ आशारूपे न देवेशि कुवजुग्मा र्द्धमं विका ॥ सा च कंदमयी
 ध्याता बालकोट्यां शानागकः ॥ विंदो रौ कुरभावेन त्रिवृत्तं दक्षिणेन तु ॥ तस्मादाधारपर्यंतं मण
 लतंतुरुषिणी ॥ आधारात्पुनरागम्य त्रिवृत्तं यंधिसंयुतं ॥ द्वितीयां कुरभावेन सा परार्द्धस्वरूपि
 नी ॥ शक्तिविजमयी देवि विन्दुर्दशरूपमात्रगा ॥ तदा चाधोमुखी भूत्वा सोमाद्यैकमंडले ॥ तस्माद्
 र्द्धमुखी भूत्वा अकाशसोममंडले ॥ कामबीजमयी विद्याक्रियाशक्तिस्वरूपिणी ॥ तस्माच्चाधो

॥१५॥
कुजरी
पीनी
॥१५॥
॥१५॥

मुनीभूत्वाप्रविशेद्गृहिमन्दले ॥ ज्ञानशक्तिरियं देनिकासाम्राज्यपरमेष्ठिनि ॥ वाग्वारं रूपमास्थाय ॥
ज्ञानावैकामरूपता ॥ रौद्रीस्थाशक्तिकूटं तु क्रियाज्येष्ठाद्वितीयकं ॥ ज्ञानं वा मावाचरा व्यंशा
नात्मिकातुरीयकं ॥ आधारे शत्वमारोष्यन्मते कुलात्तचक्रवत् ॥ क्रियाज्ञानयो र्यत्तत्त्वं कुमतेन
सुरेश्वरी ॥ ब्रह्ममूर्तिस्ततो नृत्वा ब्रह्ममागविनेदयेत् ॥ ज्ञाने दद्याद्गुणेषु तां दक्षिणां नेदयेत्
तः ॥ वैष्णवी रूपमास्थाय रुद्रं धिपरिनेदयेत् ॥ क्रिये दद्याद्गुणेषु तत्त्वं ज्ञाने वैराग्यमेदकं ॥
रौद्रीमूर्ति समस्था यगम्यते शक्तिमंदिरे ॥ पादश्चतुष्टयं गुणानामि मूलं पृथक् पृथक् ॥ तस्मात्तु
एव प्रमानं तु शार्ङ्गगुलि चतुष्टयं ॥ तस्य जंघा प्रमानं तु दशंगुलं परमेष्ठिनि ॥ जंघा मध्ये शि
ते मूलं रुद्रांगुलिततः परं ॥ शृङ्गुलि द्वयं जानुस्याङ्गुलं गम्यं नवांगुलं ॥ पदं नवांगुलं देविदेह
साङ्गुलद्वयं ॥ साङ्गुलि द्वयं मेढ्रं नानि साङ्गुलदशंगुलं ॥ नानि मध्याङ्गुलि स्थानं च तु दशंगु
लपृथक् ॥ षडंगुलं तु तन्मध्यं कंठकुटस्तथैव च ॥ कंठकृष्णान्तरे नित्वा मूलं स्याच्चतुरांगुलं ॥
जिह्वा मूलं ततो नाशामूलं स्याच्चतुरांगुलं ॥ नेत्रस्थानं तु तन्मूले दशंगुलप्रमाणकं ॥ नेत्रा
दशंगुलं प्रोक्तं तु वीरंतरमात्मनः ॥ भ्रूमध्यात्तु ललाटारव्यमर्कस्य सांगुलं लिङ्गं ॥ ल
लाटे दोमसंज्ञं तु च यम ॥ शार्ङ्गगुलि पिप्पले ॥ तस्माच्चैवाधिकश्राणोद्वा दशंगुलमा

न ॥ परं तो मंत ते देवि यत्रैव परमात्मनि ॥ स्थाना स्थानात्समाश्रित्य वायुमारोप्य धारयेत् ॥
 द्वादशान्ते परे धाम्नि मूर्द्धिने न पश्यसि ॥ आधारलिंगनां चैव कृदयेकं ठसंस्थिते ॥ परं विचिं
 तयेदं तत्तत्ताटे देवि चिंतयेत् ॥ मंत्रयोगं प्रवक्ष्यामि श्रिणु स्वकायमानस ॥ संसारस्यांत
 रे शूलविवदुःखं दुःखमुद्रवं ॥ तदंतर्जुवनानि स्फुटदंडं स्पष्टिपादृतं ॥ ब्रह्मांडाभ्यंतरे तोयं
 तैव नेकमव्ययं ॥ तस्य मध्ये महादेविकालाग्निस्तद्वत्पंकं ॥ आधारशक्तितैव मूलं प्रवृत्तिरु
 पिली ॥ स्वरश्चंद्रनिभां देवि पंकजद्वयधारिणी ॥ कुर्मीकारं शिलासूटं कूर्मचर्मद्विधा
 रिणी ॥ नीलाभं पूजयेत् कूर्ममनंतं कुलसन्निभं ॥ उर्ध्वज्ज्वालासमाशीतं पूजयेत् पर
 मेश्वरि ॥ तस्य मूर्द्धि स्थितं देवं स्वेतं वराहरूपकं ॥ तमालस्यामलं दंतं धारयंतं वशुंध
 रां ॥ शैले दीवरहस्तं वहा रेकयूररूपितं ॥ प्रत्यर्चयेत् वशुमतिं ग्योमशागरमेखलां
 रक्तं वुममर्द्धिं शूलद्वारसोपमं ॥ एवं विधातुं पूजयेत् तदमुं रिद्धमसन्निभं ॥ शक्ति
 नामिकयोर्मध्ये उडीयानं शुरेश्वरि ॥ पालंधरे तथा वक्त्रे गुदे वकामरूपकं ॥ शूल
 किरिंदुद्वि मध्ये आशुदंतालुकोपरि ॥ गौरौ पूर्णगीरो पीठे कल्पाभ्यां गिरेस्तटे ॥ जजे
 त्कल्पतरुस्तेस्मिन् साधका नीलशिखिदं ॥ ध्यायेत् कल्पतरुं लेखे देवीं तन्मयपंकजे ॥

॥ १६ ॥
कुलदी
पीनी
॥ १६ ॥

वदेति सुधयो हृत्तं नित्यं वलं मेयं पृथगे ॥ पंचवसादले वीयं विंदुनाद विवृण्वितं ॥ पृथ्वी पुष्कर
शाधिनि सर्वासापरमं विदः ॥ शालिलाक्षरपत्रैस्वेराजाधित जगत्रयं ॥ नगसायां कुरेदीपं ॥
हतेरिसुरदुमं ॥ मरुद्वर्णसमं मं पुथ्ये द्योतयंतं वपुश्चियं ॥ प्राकाशं तु फलेन मं सर्वजुत
मयं परं ॥ परा मृताप्यमनुनिः संचितं परमेश्वरि ॥ वेदागमादिनिहितं समुन्नतिमनो
हरं ॥ शिवशक्तिमयं शास्त्राद्यान्वितं जगत्रयं ॥ तन्मध्ये नावयेन्मीत्रि पारिजातं मनो
हरं ॥ ललाटे भूमिस्थानं तु बालुकां कोचनतां ॥ उद्यदादित्यसंकाशं व्याप्यं वृक्षां डमंडलं
शतयोजनविस्तीर्णं ज्योतिर्मंदिरमुत्तमं ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं हेमप्राकारं सोमितं ॥ र
तोपस्त्रिंशसं सोनियाताकाष्टसंयुतं ॥ नवरत्नसमाद्विष्टं च त्वरगोपूरतोरणं ॥ हेममंडल
मालं विध्वजावलिपरिस्थितं ॥ मध्यकोनस्थितं स्तनैर्वरत्नसमन्वितं ॥ महामानिष्यवैदूर्य
रत्नवामरत्नवितं ॥ मुक्तादामवितानाम्बुजसोपानमं न्वितं ॥ मंदवायू समाकीर्णं गंधधूपैरलं
तं ॥ बहुचामर्घ्यदादिवितालेरुपशोभितं ॥ कल्पवृक्षगिरेपार्श्वे ॥ भ्रवंतु मंजोलेपरि ॥ सु
वर्णसूत्ररचितं तन्मध्ये रत्नमं उपं ॥ नंदनोदानमध्यस्थं वेदिकांतुतदंतं ॥

॥ १६ ॥

कुलदी
पीनी
॥ १६ ॥

तत्र स्थानिन्तयेद्रक्तोचतुरस्रोपशानितं ॥ तन्मध्ये स्फुरितं ध्यायेन्निरितं ज्योतिरूपकं ॥ तस्य मध्य
महच्चक्रं पीयूषनाडप्ररितं ॥ सर्वोपरिततो ध्यायेच्चतुर्दशशक्तिकं ॥ गणेश्वरकुत्तरं च यमं दु
दरं तथा ॥ कर्मयोगे महाबाहुममृतं नक्षत्रे नदा ॥ पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा चालयत्कमलाश्र
नं ॥ गवाक्षगम्ययोगेन हृदि हृत्संस्थनीपुरी ॥ तस्य मध्यमहास्थानं प्रति नाशो हि संज्ञकं ॥ विमृ
तिवृषणं हत्वा कर्त्तव्यामाविराजिते ॥ मनोदंड उहता देवीज्ञानरूपशुभप्रदो ॥ अज्ञानेति मि
हंति कुवनानिति चतुर्दश ॥ अदृश्यदर्शयेत्सर्वेषां स्तकमलाकक्षो महश्चंदनमारुघातं ॥ श्री
हृदि हृद्विराजते ॥ शानितं कूलमुद्धृतं पीत्वा याकुलमाचरेत् ॥ कुलाकुलविनोगेन स्थापयत्कुल
देवतां सुदरीसुजा ॥ नैरवातं दत्ति-गचतन्मध्ये यानि संयुतं ॥ एकीनावंतयो हत्वा अमृतं श्रावये
त्ततः ॥ जिह्वानलसमायोगात् पिवेद्मृतं सदा ॥ निरुद्धेनाशिका नित्यं कामसंपीडयेत्ततः ॥ गु
दमाकुंचयेत्ति संपद्ममध्ये विचिंतयेत् ॥ प्रशुभनूजकारं कुंडलीमध्यवर्त्ततां ॥ तद्गुह्यं तु शिवा
ह्माविदूषापरमाकला ॥ तथा सहितमात्मानं ॥ एकीकृतं विचिंतयेत् ॥ गच्छन्निब्रह्ममार्गं न लिङ्गते
दक्रमेतु ॥ शक्तिर्नैरवयोर्योगाद्मृदं दमातयेत् ॥ अतयोरेव योगेन स्वदेहमरणं त्यजेत् ॥ तत्र तां प्र
जयेद्देवीं हृदये कामिणं तथा ॥ उक्तं नान्यादमृतो तं देवपूजयेन्मनसिक्रमेत् ॥ अविनाशं महास्थानं
सप्तपातालसंनवं ॥ सप्तदीपपरितुर्ज्यजातीयं द्रुतं मापुरी ॥ ब्रह्मरंध्रादधातागेययां इषात्रमुत्तमं ॥
कलाशोरेण संपूज्य तर्पयेत्तेन खेचरी ॥ पादपात्रत्रयं देवि अर्घ्यपात्रत्रयं तथा ॥ अडाचमनियं पात्रं
मधुपर्कत्रयं तथा ॥ एकं तु नोगपात्रं च कारयेत्तोडशोदले ॥ कदामानं हृदात्मानं हृदये स्थाप्य द्वात्मकं

॥१३॥
कुवरी
पाती
॥१७॥

हमतेतुपदार्थनरुमन्त्रेणसाधकं॥सर्वज्ञादिगुणेतुंगेसत्विद्रुपेपरात्मनि॥क्रियतेविविधाहारशिवमं
त्रेणदेष्टिक॥हंशिवोरूपविदाममयतानावतादृष्टा॥क्रियतेनिजदेहस्यशिवामंत्रेणसाधकैः॥मन्त्रो
त्मकश्यमंत्रेणमंत्रवाच्येनतेजसा॥सर्वतोदहमंत्रेणहंसहंत्यसंचति॥यददातिपरंज्ञानंसंविद्रुपे
विदात्मनि॥रुद्रयादिमहत्तेजस्यादेतन्नेत्रसंज्ञितं॥साध्यात्मिकादिरूपेणयत्साधकस्यविनासि
येत्॥अविद्यायातमंत्रयत्परंरामसमीरितं॥शक्तिद्वयपुटांतस्थंज्योतिस्तत्त्वमयंपुनः॥ध्यायेत्तुकु
लाकुलसमंकलाकुलनियोजयेत्॥श्रिंगाद्यपमध्यस्थंशक्तिद्वयपुटांकृतं॥सदासमरध्वेयंध्या
नेतत्कलयोगिनां॥किरणस्थंतदग्निस्थंरुद्रजात्करमध्यगं॥महाश्रन्येलयंकृत्वा॥पूर्वतिष्ठति
जोगिरौ॥निरालयपदेश्चन्येयनेयउपजायते॥तदूर्ध्वमन्यसेन्नित्यंध्याममेतद्वियोगिनां॥अथवा
वरमेशानिध्यानमन्यत्समाचरेत्॥रत्नंशिंहाशनेमध्येध्यायेदेवित्रिलोचनां॥मध्यमाभापुटंधत्वा
अतरोमोहमात्मनः॥श्रीचक्रोपरितोध्यापद्यत्ररत्नंशुभं॥मानसेनोपचारेनदीयतेद्वयमुत्तमं
पायंचरणयोद्ध्यात्॥शिरस्याध्वनिवेदयेत्॥महेश्वरलङ्गारलाविकानालयविच्युतं॥परमाशुतपात्री
ये॥भावपुष्पेषुनाशितं॥स्वर्णपात्रेजलंदद्यात्पुनराचमनंमुखे॥उद्धृत्यगंधतत्त्वेननागपुष्पेषुपुनः
पुनः॥मधुपर्कोत्ततोदद्यात्शुद्धाशुततोददेत्॥पंचविंशतितत्त्वेनगंधेदद्याद्विचलत्॥असायास
नहंकारगमागममदंतद्या॥अमोहकामदंभचप्रदेषद्वौनकोलम॥असाध्यमलोदनेचतदपु
ष्पंविद्रुध॥अदिनपरमंपुष्पंमंयुध्यपरदेवता॥मासानुपवतंदद्यात्स्वयम्भुक्शुभंततः॥
गद्यजनंकृत्वातिथिनित्याममुकमं॥यजेत्येवाक्षरी॥नेत्रनेत्रापातंवेदा॥तामांशंरानि

॥१३॥

कुवरी
पाती
॥१७॥

३०२

तत्रस्थोचिन्तयेद्भक्तोचतुरस्रोपशानितं ॥ तन्मध्येस्फुरितं ध्यायेत्त्रिशितं ज्योतिरूपकं ॥ तस्य मध्ये
महच्चक्रं पीयूषनाडं प्ररितं ॥ सर्वोपरिततो ध्यायेच्चतुर्दशशक्तिं ॥ गणेश्वरं कुतेरं च यमं
दरं तथा ॥ कर्मयोगे महाबाहु ममृतं नक्षये नदा ॥ पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा चालेयत्कमलाश्र
नं ॥ गवाक्षगम्य योगे नदिदत्तसस्वतीपुरी ॥ तस्य मध्ये महास्थानं अतिनाशो हि संज्ञकं ॥ विम
तिनृषणं हत्वा कूर्तिवामाविराजिते ॥ मनोदंड उहता देवी ज्ञानरूपशुभ्रदो ॥ अज्ञानेति मि
हंति नुवनानिति चतुर्दश ॥ प्रहृष्टपदं शिष्ये तस्यैवास्ते कमलाकुलो महश्चंदनमाख्यातं ॥ श्री
हिंदो हविर्गजते ॥ शानिते कूलमुद्रुतं पीत्वा याकुलमाचरेत् ॥ कुलाकुलविनोगे नस्थापयेत्कुल
देवतां सुदरीसुजा ॥ नैरवातं दलिनं चेतन्मध्ये यानि संयुते ॥ एकीभावंतद्यो हत्वा अमृतं श्रावये
त्ततः ॥ जिह्वानलसमायोगात् पिबेद्मृतं सदा ॥ निरुद्धो न्नाशिका नित्यं कामसंपीडयेत्ततः ॥ गु
दमाकुंचयेत्ति संपद्ममध्ये विचिंतयेत् ॥ प्रशुभ्रनृजकारं कुंडली मध्यवत्ततः ॥ तद्देहं तु शिष्या
ह्मा विदूषा परमाकला ॥ तथा सहितमात्मानं ॥ एकीभूतं विचिंतयेत् ॥ गच्छन्ति ब्रह्ममार्गं न लिङ्गते
दक्रमेतु ॥ शक्तिर्नैरवयोर्वेगादमृदं मातयेत् ॥ अतएव योगेन स्यंदेहे मरणं स्यजेत् ॥ तत्र तां प्र
जयेद्देवीं हृदये कामिणं तथा ॥ उक्तं भक्त्यादमृतो तदे प्रजयेन्मनसि क्रमत् ॥ अविनाशो महास्थाने
सप्तपातालसंनवे ॥ सप्तदीपपरिसूर्यजातीयं द्रुतं मापुरी ॥ ब्रह्मरंध्रादधाता गेययां इषात्र मुत्तमं ॥
कलाशारेण संपूज्य तर्पयेत्तनखेचरी ॥ पाद्यपात्रत्रयं देवि अर्घ्यपात्रत्रयं तथा यडाचमनियं पात्रं
मधुपर्कत्रयं तथा ॥ एकं तु नोगपात्रं च कारयेत्सोडशदले ॥ कदामानं हृदात्मानं हृदये स्थाप्य दात्मकं

१८
१८

१८

तां शुवर्णममृतं दमं ॥ अमृताद्भुजं धातं शुयुक्ताममृतवायुना ॥ अनाहतध्वनिमयी घंटा मेतान्निवेदयेत् ॥
प्रदीपैर्वदनां कुष्पादिदामिप्रतिबोधयेत् ॥ पुष्पसंयाचमं कुष्पातत्रदेवीसुरस्वरी ॥ मनोतंतर्कतो लिप्ताभंगा
गदिरशोद्भवे ॥ तस्मात्कामेश्वरी माता पिता कामेश्वरस्वच ॥ मानशं कामदोषं ज्ञातं राक्षसं मनुजमा ॥ चक्रं च नैषा वायु
श्च प्ररयेच्च शनैः शनैः कुम्भं यच्च यथा वायुं वामकुक्षिर्निबोधयेत् ॥ अवकाशं नवद्वारं च व्यभिचयेत् ॥ एककु
म्भकमा ॥ सूर्यं द्वाविंशे नवरे चयेत् ॥ एतत्तु वक्ष्ये नरे न साधयेत् कुलयोगिता ॥ ~~माला~~ पंचांगीका प्रोक्ताश्च त्रिंशति
शिवात्मकं ॥ ग्रन्थिता कुडली शक्तिवलीति मेरुसंस्थिता ॥ अतुलाम विलोमास्यां मात्रिकां नरितं जयत् ॥ अका
रादिक्षकारो तं अक्षमाला प्रकीर्तिता ॥ सर्वशून्यमयं कित्वा शून्यं शून्यं नरे चयेत् ॥ शून्यं मध्यं नृपं शून्यं पुनः शून्यं
नरे चयेत् ॥ शून्यं च प्रतिबिंबशब्दो शून्यमातिशयमात्रपरं ॥ दृष्ट्वा दृश्यं शून्यावशकं नृपं नृपतिर्भवेत् सर्वदा ॥ तान्
तत्पदमेवाधकवरे हरीकृतश्चान्यकः ॥ इति श्रीकुलदीपिन्यामहादसपदलेखसमाप्तं ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ श्रीगुरु
वेनमः ॥ शिवदुर्गा ॥ शिवशिवशारंगं ॥ लिखतं आज्ञाजीवणराजिनं मयमुदावादमध्वे ॥ शिवश्यामा ॥

कुलदीपती
॥ ॥ ॥